

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 29. července 2020 o stížnosti odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] proti usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 1. června 2020, č. j. 4 T 22/2014-810,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v Chomutově v trestní věci odsouzeného [REDAKCE] podle § 86 odst. 1 tr. zákoníku o výkonu trestu odnětí svobody ve výměře šestnácti měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 16. 4. 2018, č. j. 4 T 22/2014-604 a jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř roků za současného vyslovení dohledu, a pro jeho výkon ho podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě písemně odůvodněnou stížnost. Uvedl (*zkráceně*), že se pracuje mimo bydliště, na „probační“ se dvakrát nedostavil, když ho zradila technika. Je lajdák a neuvědomil si následky. „Veřejně prospěšné hodiny“ plní na [REDAKCE], má odpracováno zhruba 100 hodin. Momentálně pracuje mimo [REDAKCE], ale bude mít práci v místě bydliště a veškerý volný čas bude pracovat na [REDAKCE]. Trestnou činnost nepáchá, je pracovně vytížen. Bydlí s matkou, která by nepřežila jeho nástup do výkonu trestu. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.
3. Krajský soud přezkoumal z podnětu podané stížnosti podle hledisek uvedených v § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, doplnil dokazování spisem Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 31 T 44/2019, aktuálními zprávami Probační a mediační služby České republiky, střediska Chomutov (dále jen „středisko PMS“) a dospěl k závěru, že podané stížnosti nelze přiznat důvodnost.
4. V řízení, které předcházelo vydání napadeného usnesení, nedošlo k porušení ustanovení trestního řádu, řízení netrpí vadami či nedostatky, které by měly či mohly mít vliv na věcnou správnost rozhodnutí, ostatně ani odsouzený ve své stížnosti žádné procesní námitky neuplatnil. Pro účely svého rozhodnutí si okresní soud opatřil dostatek potřebných důkazů, které v rámci řádně nařízeného veřejného zasedání konaného v nepřítomnosti odsouzeného, jenž se k němu, ač byl o jeho konání řádně a včas vyrozuměn, bez omluvy nedostavil, provedl a zhodnotil způsobem zákonnému postupu odpovídajícím, čímž si vytvořil spolehlivou oporu pro své rozhodnutí.
5. Pokud dospěl k závěru, že odsouzený nevedl ve zkušební době podmíněného odsouzení řádný život, když se v rámci jejího běhu dopustil dalšího protiprávního jednání - trestné činnosti, pro niž byl odsouzen, nadto neplnil stanovené podmínky dohledu, jde o závěr, který je shledáván krajským soudem jako zcela správný.
6. Povinností odsouzeného ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem je, kromě řádného plnění podmínek výkonu dohledu, vedení řádného života, respektování platných právních předpisů a absence protispolečenského jednání. Odsouzený byl v nyní projednávané věci rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 16. 4. 2018, č. j. 4 T 22/2014-604 uznán

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Beranová.

vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a za tento přečin a sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 2. 4. 2015, č. j. 29 T 39/2015-37, odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře šestnácti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání čtyř roků a vyslovením dohledu nad ním a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání dvou roků (za současného zrušení výroku o trestu z posledně citovaného trestního příkazu). Běh zkušební doby podmíněného odsouzení započal dne **21. 8. 2018** a její konec byl stanoven (po provedení zápočtu) na **21. 8. 2020**. Pokud se tedy odsouzený v období **od 1. 8. 2003 do 29. 5. 2019** dopustil přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 1. 2020, č. j. 31 T 44/2019-138 k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin (z nichž, jak bylo krajským soudem zjištěno z aktuální zprávy střediska PMS, dosud vykonal 100,5 hodin a naposledy pracoval dne 31. 5. 2020), se současným stanovením přiměřené povinnosti v průběhu výkonu trestu podle svých sil uhradit dlužné výživné a přiměřeného omezení zdržet se po dobu výkonu trestu řízení motorových vozidel, je zcela evidentní, že dosavadní působení na odsouzeného se zcela minulo svým účinkem, když se ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem dopustil dalšího úmyslného, byť druhově odlišného, přečinu. Ten nadto páchal od samého počátku běhu zkušební doby v nyní projednávané věci, a to až do 29. 5. 2019.

7. Spáchání další úmyslné trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem by samo o sobě bylo důvodem k rozhodnutí o výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Ze zpráv střediska PMS ohledně výkonu dohledu v rámci stanovené zkušební doby podmíněného odsouzení v nyní projednávané věci vyplynulo, že odsouzený zahájil výkon dohledu dne 13. 9. 2018, kdy byl řádně poučen o pravidlech jeho výkonu. Z přehledu docházky a průběžných zpráv střediska PMS je zřejmé, že ačkoliv interval konzultací byl na počátku dohledu stanoven jedenkrát měsíčně a od 28. 1. 2019, kdy byl vypracován konkrétní probační plán, dokonce jen jedenkrát za dva měsíce, z celkem 23 nařízených termínů návštěv se odsouzený v 10 případech bez omluvy nedostavil (není tedy pravdou, že absentoval pouze dvakrát, jak uvádí ve své stížnosti), v několika případech nereagoval ani na zasláné pozvánky, v nichž byl znovu upozorňován na nutnost řádného výkonu dohledu a následky nedostavení se. Ačkoliv mu dne 9. 7. 2020 bylo uloženo, aby následujícího dne předložil dokumenty dokládající jeho příjmy, úhradu nákladů trestního řízení a platby výživného, do dohodnuté je doby nepřinesl, teprve po jejím uplynutí se telefonicky omluvil a uvedl, že nic neuhradil, neboť dosud neměl peníze.
8. Za situace, kdy se odsouzený ve zkušební době podmíněného odsouzení dopustil další úmyslné trestné činnosti, opakovaně se nedostavoval ke stanoveným konzultacím a celkově neplnil podmínky dohledu, krajský soud zcela souhlasí se závěrem okresního soudu o nutnosti působit na odsouzeného již přímým výkonem trestu. Byť úvahy o odlišném postupu v napadeném usnesení absentují, ani krajský soud neshledává žádné výjimečné okolnosti, které by ho měly vést k jinému rozhodnutí, tedy k alternativnímu postupu ve smyslu § 86 odst. 1 písm. a), b) či c) trestního zákoníku /stanovení dalších povinností v rámci uloženého dohledu, přiměřenému prodloužení zkušební doby či stanovení dosud neuložených přiměřených omezení a přiměřených povinností uvedených v § 48 odst. 4 tr. zákoníku směřujících k tomu, aby odsouzený vedl řádný život, to vše při ponechání podmíněného odsouzení v platnosti/. Odsouzený neplnil ani základní povinnost, tedy dostavovat se v dohodnutých termínech (které nadto nebyly vzhledem jejich četnosti nijak zásadně omezující ve vztahu k výkonu pracovních povinností odsouzeného), v případě nevyhnutelné absence se pak řádně omluvit. Takové chování a postoj odsouzeného k výkonu dohledu jsou v příkrém rozporu s možností o ponechání podmíněného odsouzení s dohledem v platnosti vůbec uvažovat.

9. Shora uvedené protiprávní jednání spáchané ve zkušební době podmíněného propuštění a nedodržování dohledu svědčí o tak flagrantním porušení povinnosti odsouzeného vést ve zkušební době podmíněného propuštění řádný život, že je zcela evidentní, že dosavadní působení na jeho osobu v rámci stanovené zkušební doby nejenže nepřineslo kýžený efekt, ale v podstatě se naprosto minulo účinkem.
10. Zcela správně pak okresní soud s ohledem na § 86 odst. 4 trestního zákoníku rozhodl i o způsobu výkonu trestu a odsouzeného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, když nebyly shledány podmínky pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice se zvýšenou ostrahou. O konkrétním umístění v příslušné věznici pak rozhoduje její ředitel podle stupně narušení vězněné osoby.
11. Ze všech shora vyložených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že stížnost odsouzeného [REDAKCE] proti napadenému usnesení není důvodná, a proto ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** stížnost přípustná.

Ústí nad Labem 29. července 2020

Mgr. Věra Kloudová v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala soudkyně:
Mgr. Eva Habánová v. r.